

Arrest

nr. 216 702 van 13 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. ASSELMAN *loco* advocaat M. LYS en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 27 oktober 2015, verklaart er zich op 3 november 2015 vluchteling.

1.2. Op 20 april 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 23 april 2018 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en tot de etnische groep van de Pashtunen te behoren. U bent een 18-jarige soennitische moslim en bent geboren in Aab Zangani, meer bepaald in het dorp Sharif-Khel (district Hesarak, provincie Nangarhar). Hier woonde u van uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan samen met uw ouders, 2 broers en 1 zus. U volgde sinds jonge leeftijd al religieuze lessen in de madrassa van uw dorp. De taliban kwamen hier soms prediken over de jihad. Op een dag spraken ze u aan in deze madrassa en zeiden ze dat uw leeftijd was gekomen om samen met hun de jihad te voeren. U mocht die avond nog eerst naar huis gaan om dit mee te delen aan uw ouders en afscheid te nemen.

Thuis aangekomen vertelde u uw ouders wat er gebeurd was. Ze wilden u echter niet meesturen met de taliban en stuurden u diezelfde avond nog naar het huis van uw oom langs moederszijde. U verbleef ongeveer een week bij uw oom toen uw moeder naar het huis van uw oom kwam en liet weten dat de taliban een dreigbrief hadden achtergelaten aan uw huis. In deze brief stond dat u geweigerd had om mee de jihad te voeren dus dat u vermoord zou worden en dat u, zelfs indien u vrijwillig zou terugkeren naar de taliban, nog steeds vermoord zou worden. Uw moeder liet u weten dat de taliban ook een aantal keren naar uw huis waren gekomen in die week en dat ze naar u vroegen. Uw oom regelde een smokkelaar en die nacht heeft u Afghanistan verlaten. Dit was één dag voor het offerfeest dat jaar. U reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, enkele onbekende landen, Oostenrijk en Duitsland naar België. U heeft ongeveer 2 maanden gedaan over uw reis van Afghanistan tot België. Op 27 oktober 2015 kwam u aan in België en op 3 november 2015 diende u een verzoek tot internationale bescherming in België in. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan omdat u vreest dat u vermoord zal worden door de taliban.

Op 30 mei 2017 werd van rechtswege de voogdij over u beëindigd.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kopie van uw taskara en een kopie van de dreigbrief van de taliban neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

*Er werd immers vastgesteld dat er **geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan**. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.*

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaring dat u van uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan in Aab Zangani in het district Hesarak, provincie Nangarhar verbleven zou hebben. Uw kennis betreffende uw beweerde regio van herkomst was immers dermate beperkt dat u er niet in geslaagd bent om het CGVS hiervan te overtuigen. **Zo kon uw kennis betreffende bekende lokale figuren uit uw regio niet overtuigen.** U verklaart correct dat Abdul Khaliq districtshoofd van Hesarak was bij de aanvraag van uw taskara in 1394 (2015 omgerekend naar de westerse kalender) (CGVS p. 6). U gevraagd hoe lang hij al het districtshoofd van Hesarak was zegt u dit niet te weten en hem enkel gezien te hebben bij de aanvraag van uw taskara (CGVS p. 6). Het CGVS is echter van oordeel dat u het districtshoofd niet per se gezien zou moeten hebben om een benadering te kunnen geven van de periode waarin hij districtshoofd was. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u hem voordien niet kende en dat u zelfs nog nooit zijn naam had gehoord (CGVS p. 6). Deze verklaring is echter niet valabel. Volgens objectieve informatie was Abdul Khaliq minstens sinds mei 2011 districtshoofd van Hesarak (zie toegevoegde landeninformatie 1). Er kan dan ook verwacht worden dat u minstens zou kunnen zeggen dat hij voor een langere periode districtshoofd was. Bovendien is het ook weinig geloofwaardig dat u tot u uw taskara had aangevraagd zelfs nooit zijn naam gehoord zou hebben.

U gevraagd of u gehoord heeft over enige incidenten die Abdul Khaliq overkomen zijn spreekt u over een aanslag op het districtshuis waarbij het districtshoofd gewond raakte, een arbakicommandant en twee burgers stierven (CGVS p. 6). U gevraagd wanneer dit incident heeft plaatsgevonden zegt u dat het ongeveer anderhalf of twee jaar voor uw vertrek was (CGVS p. 6). Dit incident heeft inderdaad op 21 mei 2014 plaatsgevonden (zie toegevoegde landeninformatie 2). U gevraagd of u uw taskara toen al had aangevraagd zegt u dat u uw taskara nadien heeft ontvangen (CGVS p. 7). Bijgevolg weerlegt u dan ook uw verklaring dat u eerder zelfs nooit de naam van het districtshoofd gehoord zou hebben. U gevraagd of u gehoord heeft over andere incidenten die Abdul Khaliq overkomen zijn zegt u dat er hem niets anders overkomen is en dat u het niet weet (CGVS p. 7). Nochtans blijkt uit objectieve informatie dat Abdul Khaliq meerdere malen het slachtoffer is geweest van een aanslag. Zo was er op 29 juli 2012 een aanslag op het konvooi van Abdul Khaliq in de regio Sahibzada in Hesarak (zie toegevoegde landeninformatie 3). Abdul Khaliq raakte ook tijdens deze aanslag gewond, zo blijkt. Daarnaast was er kort voor dit incident in april 2012 nog een aanslag op de wagen van Abdul Khaliq, al zou hij zich op dat ogenblik zelf niet in zijn wagen bevonden hebben (zie toegevoegde landeninformatie 4). Het is opmerkelijk dat u niets gehoord zou hebben over deze incidenten. Verder blijkt dat Abdul Khaliq een actieve rol vervulde als districtshoofd van Hesarak. Zo blijkt dat hij zich regelmatig heeft uitgesproken over de veiligheidssituatie in Hesarak district en het gebrek aan hulp vanwege de overheid op provincieniveau (zie toegevoegde landeninformatie 5+6+7+8). Dit zou hem in juli 2013 zelfs tijdelijk zijn functie gekost hebben (zie toegevoegde landeninformatie 8). Abdul Khaliq zou ook persoonlijke middelen hebben ingezet om de veiligheidssituatie in het district te verbeteren. Zo zouden er verschillende familieleden van het districtshoofd gesneuveld zijn in de strijd tegen de taliban (zie toegevoegde landeninformatie 7+8). Dat u dan zelfs nooit de naam van het districtshoofd gehoord zou hebben tot u uw taskara aanvraag, is dan ook weinig geloofwaardig. U gevraagd wie de voorganger van districtshoofd Abdul Khaliq was zegt u dit niet te weten omdat Abdul Khaliq heel lang districtshoofd was en u daarvoor zelf heel jong was (CGVS p. 12). Het is opmerkelijk dat u hier plots verklaart dat Abdul Khaliq voor een lange tijd districtshoofd was terwijl u eerder in het persoonlijk onderhoud, toen u dit gevraagd werd, verklaarde het niet te weten en tot de aanvraag van uw taskara zelfs nooit zijn naam gehoord te hebben (CGVS p. 6). De naam Malem Mashuq, voorganger van districtshoofd Abdul Khaliq (zie toegevoegde landeninformatie 9), zei u dan ook niets (CGVS p. 16).

U gevraagd wie de provinciegouverneur was bij uw vertrek zegt u dat u hoorde zeggen dat het Gulab Mangal was (CGVS p. 11). U gevraagd van wie u dit hoorde zegt u dat uw vader soms over deze zaken sprak (CGVS p. 11). U gevraagd of Gulab Mangal dan de provinciegouverneur was bij uw vertrek zegt u dan weer dat u het niet exact weet en dat u van andere mensen hoorde hierover (CGVS p. 11). U gevraagd of u nog in uw dorp was toen u dit van andere mensen hoorde en of u de naam Gulab Mangal hoorde bevestigt u dit (CGVS p. 11). Gulab Mangal werd echter pas sinds oktober 2016 aangesteld als provinciegouverneur van Nangarhar (zie toegevoegde landeninformatie 10). U heeft op 3 november 2015 een verzoek tot internationale bescherming ingediend in België (zie administratief dossier) waardoor het niet mogelijk is dat u nog in uw geboortedorp was toen Gulab Mangal gouverneur werd. Het is dan ook zeer merkwaardig dat u verklaart van mensen in het dorp toen u zelf ook nog in het dorp was gehoord te hebben dat Gulab Mangal de provinciegouverneur was. Dit doet het vermoeden ontstaan dat u enkele zaken heeft ingestudeerd. U geconfronteerd met het feit dat Gulab Mangal niet de provinciegouverneur was bij uw vertrek uit Afghanistan zegt u dat u nooit buiten uw district kwam en niets te maken heeft gehad met deze zaken, u herhaalt dat u de mensen hoorde spreken over deze dingen (CGVS p. 12).

Deze verklaring is echter niet valabel, het is namelijk weinig logisch dat de mensen zouden spreken over Gulab Mangal als provinciegouverneur van Nangarhar terwijl hij dit nog niet was. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u deze personen zelf niet kende en het van mensen hoorde (CGVS p. 12). Bijgevolg geeft u geen valabele verklaring die deze merkwaardige vaststelling kan ophelderen. U gevraagd wie de voorganger van Gulab Mangal was zegt u dit niet te weten (CGVS p. 12). Salim Khan Kunduzi en Maulvi Atalullah Ludin, de respectievelijke voorgangers van Gulab Mangal (zie toegevoegde landeninformatie 11), kende u niet (CGVS p. 16). Salim Khan Kunduzi werd nochtans in mei 2015 en dus recent voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan, aangesteld als gouverneur van Nangarhar (zie toegevoegde landeninformatie 12). Maulvi Atalullah Ludin was gedurende ongeveer twee jaar gouverneur van de provincie (zie toegevoegde landeninformatie 11). Dat u hun namen nog nooit gehoord zou hebben is dan ook merkwaardig. Over Gul Agha Shirzai, voormalig gouverneur van de provincie tussen 2005 en 2013 (zie toegevoegde landeninformatie 11), kon u wel vaagweg zeggen dat hij een grote figuur was in het verleden (CGVS p. 16). Wat zijn precieze functie was kon u dan weer niet zeggen (CGVS p. 16).

U gevraagd wie het veiligheidshoofd van de provincie was bij uw vertrek zegt u dit ook niet te weten (CGVS p. 12). Ter verklaring zegt u dat u niets weet over de provincie of het provinciecentrum omdat u daar nooit geweest bent en dus niet weet wie wie is (CGVS p. 12). Dat u de omgeving van uw district niet verliet is geen valabele verklaring om uw gebrek aan kennis betreffende deze personen te rechtvaardigen. Hiermee geconfronteerd zegt u dat het niet belangrijk was voor u om die personen te kennen (CGVS p. 12). U verklaart heel uw leven in Hesarak district gewoond te hebben (CGVS p. 7+13). Er kan dan ook verwacht worden dat u, ondanks uw gebrek aan interesse in deze personen, minstens gehoord zou hebben over deze lokaal bekende figuren. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u mensen van de streek en van andere dorpen tot in Do Ab kent maar mensen verder dan Do Ab niet kent omdat u daar niet geweest bent (CGVS p. 12). Het louter vernoemen van mensen uit het dorp en de nabije omgeving van uw dorp is echter niet voldoende om uw verblijf in de regio tot uw vertrek naar Europa aan te tonen. Bovendien kan het vernoemen van deze namen niet aantonen dat deze mensen effectief in Hesarak verblijven. U hierop gewezen zegt u dat indien u ze zelf gekend zou hebben of er iets mee te maken gehad zou hebben u erover zou kunnen spreken maar dat dat niet het geval is. Deze verklaring is echter niet afdoende. Er kan bovendien verwacht worden dat u minstens via uw vader of de mensen van wie u ook de naam van de gouverneur gehoord zou hebben (CGVS p. 12), kon horen over deze lokaal belangrijke figuren.

U gevraagd of u gehoord heeft over Naeem Walar zegt u correct dat hij bekend is onder de naam Dr. Naeem en dat hij de voorzitter is van de shura (CGVS p. 14). U gevraagd of u gehoord heeft over enige incidenten die hem getroffen hebben zegt u niets gehoord te hebben (CGVS p. 14). Nochtans raakte Dr. Mohammad Naeem Walar in september 2011 gewond tijdens een explosie voor een moskee in de regio Ganjakhel in Hesarak (zie toegevoegde landeninformatie 13). Dat u hierover niets gehoord zou hebben is dan ook merkwaardig. Er kan namelijk verwacht worden dat de mensen uit de regio wel zouden spreken over een aanslag waarbij de voorzitter van de shura gewond raakte. Hiermee geconfronteerd zegt u dat er volgens u niets gebeurd was omdat de mensen er anders over gesproken zouden hebben (CGVS p. 14). U geconfronteerd met de informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat hij wel gewond raakte in een explosie herhaalt u dat u niets gehoord heeft (CGVS p. 15). U zegt zelf dat de mensen er wel over zouden spreken. Bijgevolg brengt het feit dat u niets gehoord heeft over dit incident de geloofwaardigheid van uw verblijf in de regio verder in het gedrang. U gevraagd of u over Zar Wali heeft gehoord zegt u dat Zar Wali de arbacommandant was die om het leven kwam tijdens de aanslag op het districtshuis waarover u eerder sprak (CGVS p. 15). Volgens objectieve informatie was Zar Wali crime branch chief van Hesarak maar stierf hij al in maart 2011 naar aanleiding van een mijnontploffing aan zijn wagen (zie toegevoegde landeninformatie 14). Dat de arbacommandant die tijdens de zelfmoordaanslag op het districtshuis ook Zar Wali heette, kan noch bevestigd noch weerlegd worden met de beschikbare informatie.

U gevraagd om enkele talibanleiders uit uw regio te noemen zegt u dat de talibanshaduwigouverneur voor het district Abed is (CGVS p. 15) en dat hij sinds heel lang al, ongeveer 4 à 5 jaar, de schaduwigouverneur van het district is (CGVS p. 16). Uit objectieve informatie is gebleken dat ene Mullah Zakir de schaduwigouverneur van het district Hesarak was en dat hij naar aanleiding van een grootschalige operatie van de Afghaanse veiligheidsstroepen in augustus 2015, en dus recent voor uw beweerde vertrek uit de regio eind september 2015 (zie supra), is gesneuveld (zie toegevoegde landeninformatie 15). Bijgevolg is het niet mogelijk dat Abed reeds lange tijd taliban schaduwigouverneur van het district was. U verklaarde echter Mullah Zakir niet te kennen, noch deze naam gehoord te hebben (CGVS p. 16). Verder vernoemt u Mawlawi Khail Mohammad, Mawlawi Sultan Mohammad, Mawlawi Abu Bakar en Mawlawi Nurullah als talibanleiders (CGVS p. 15). Dat het hierbij effectief gaat om talibanleiders uit het district Hesarak of de provincie Nangarhar kan niet bevestigd worden met de beschikbare objectieve informatie.

Het louter vernoemen van hun naam is dan ook niet voldoende om dit aan te tonen. Er dient ook opgemerkt te worden dat u even later in het persoonlijk onderhoud vreemd genoeg verklaart dat Khan Hakeemi districtshoofd van de taliban is, wanneer u wordt geconfronteerd met de door u voorgelegde dreigbrief (CGVS p. 18). Geconfronteerd met uw voorgaande verklaring waarbij u zei dat Abed districtshoofd van de taliban was zegt u dat Abed districtshoofd was over andere commandanten zoals Mawlawi Sultan, Abu Bakar en Mawlawi Nooruddin (CGVS p. 18). Deze verklaring houdt geen steek. Er kan logischerwijze verwacht worden dat er slechts één districtshoofd tegelijkertijd zou zijn, ook voor de taliban. Dat u dan aangeeft dat twee personen tegelijkertijd talibandistrictshoofd van Hesarak waren is weinig geloofwaardig. Bovendien kan met de beschikbare informatie niet bevestigd worden dat Abed of Khan Hakeemi talibanschaduwgouverneur van het district Hesarak waren, noch wordt bevestigd dat ze talibanleiders in Hesarak zijn. Aldus blijkt dat **uw kennis betreffende lokale talibanleiders ook niet overtuigend is**. U slaagt er dan ook niet in om met uw kennis betreffende de lokaal bekende figuren het CGVS te overtuigen dat u effectief tot uw vertrek uit Afghanistan in Hesarak of in de provincie Nangarhar heeft verbleven.

Ook uw **kennis betreffende incidenten die recent voor uw beweerde vertrek uit de regio hebben plaatsgevonden lag beneden het verwachte peil**. Naast de hierboven reeds vermelde incidenten bleek u ook niet op de hoogte te zijn van andere incidenten in uw regio. U gevraagd hoe de situatie in uw district was recent voor uw vertrek uit Afghanistan zegt u merkwaardig genoeg dat er altijd **kleine gevechtjes** waren maar dat de situatie **noch goed, noch slecht** was (CGVS p. 13-14). Het district Hesarak zou echter sinds lange tijd gevisieerd worden door de taliban waardoor het district een doelwit vormde en te maken kreeg met verschillende aanslagen (zie toegevoegde landeninformatie 5+6+7+15+16). Dat u in tegendeel zegt dat de situatie noch goed noch slecht was ondermijnt dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw verblijf in de regio. U gevraagd om enkele incidenten te noemen die recent voor uw vertrek uit de regio hadden plaatsgevonden sprak u over een incident op Qari Younus (CGVS p. 14). U verklaart dat hij een talibancommandant was en dat hij "door het leger gedood werd ergens hoog in de bergen" (CGVS p. 14). U zegt dat ook een verhaal de ronde deed waarbij mensen zeiden dat hij was doodgebeten door honden (CGVS p. 14). Dit incident zou ongeveer drie à vier jaar geleden hebben plaatsgevonden (CGVS p. 14). Het incident dat u hier aanhaalt kan niet bevestigd worden met de beschikbare informatie. Echter, spreken bronnen wel over een imam Qari Younus die gedood werd door buitenlandse troepen in augustus 2011 (zie toegevoegde landeninformatie 17). Het doelwit van deze operatie was een talibancommandant maar imam Qari Younus werd gevangen genomen en vermoord door de buitenlandse troepen. Dit incident heeft dan ook enige verontwaardiging met zich meegebracht in Hesarak zo blijkt. Het is niet duidelijk of het hier over dezelfde Qari Younus gaat. U verklaarde niet gehoord te hebben over de dood van een imam in Hesarak (CGVS p. 14). Verder sprak u ook over een incident waarbij Sur en Dangar, twee soldaten van het leger, werden doodgeschoten door de taliban (CGVS p. 14). Dit incident kan noch bevestigd noch weerlegd worden met de beschikbare informatie. Bovendien is, gelet op de veiligheidssituatie van het district, het incident dat u hier aanhaalt eerder van algemene aard en voldoet kennis ervan niet om uw verblijf in de regio aan te tonen. U gevraagd om enkele grotere incidenten te noemen sprak u over een zeker Qari Nur die een veiligheidspost in Khanjar had aangevallen en nadien sneuvelde tijdens een luchtaanval (CGVS p. 14). Dit incident zou ongeveer vier jaar geleden hebben plaatsgevonden (CGVS p. 14). Ook dit incident voldoet wegens de algemene aard ervan niet om uw verblijf in de regio aan te tonen. Bovendien kan opgemerkt worden dat volgens objectieve informatie in april 2013 inderdaad sprake was van een aanval op de regio's Mohammad Qala, Khanjar en Qaragah in Hesarak (zie toegevoegde landeninformatie 18). In deze informatie wordt echter niet gesproken over een aanval op veiligheidsposten, noch over een luchtaanval die volgde waardoor niet met zekerheid opgemaakt kan worden dat het hierbij gaat om het incident waarover u sprak.

U gevraagd of u gehoord heeft over een protest in Hesarak zegt u dat er geen protest is geweest opdat u daarover iets zou moeten weten (CGVS p. 15). Nochtans was er in mei 2011 een grootschalig protest vanwege de inwoners van Hesarak omwille van de moord op een 12-jarige jongen door de buitenlandse strijdkrachten (zie toegevoegde landeninformatie 1+19). Deze jongen werd "per ongeluk" vermoord in de zoektocht naar een talibanlid. Honderden inwoners van Hesarak, er wordt zelfs gesproken over een deelname van ongeveer 500 personen, zouden geprotesteerd hebben in de straten van Hesarak naar aanleiding van de dood van deze jongen zo blijkt. Het lijk van de jongen werd voor het districtshuis gelegd en de menigte riep slogans tegen de buitenlandse troepen (zie toegevoegde landeninformatie 19). Het is dan ook vreemd dat u, als inwoner van Hesarak, niets gehoord zou hebben hierover. Immers kan er verwacht worden dat u minstens via uw vader of andere mensen hierover gehoord zou kunnen hebben. U geconfronteerd met het feit dat er wel een grootschalig protest was in Hesarak zegt u dat dat misschien lang geleden was toen u nog jong was en u zich niets kan herinneren (CGVS p. 15). U kon wel spreken over een overstroming in de regio die veel schade met zich had meegebracht (CGVS p. 8).

Uit objectieve informatie blijkt dat er in september 2011 een overstroming veel schade had aangericht in Hesarak (zie toegevoegde landeninformatie 20). U zegt dat de overstroming waarover u spreekt ongeveer vier jaar geleden had plaatsgevonden (CGVS p. 8). Bijgevolg mag er verwacht worden dat u een dermate grootschalige protest zich ook wel zou kunnen herinneren. Ook hebben de inwoners van Hesarak, net als over heel Afghanistan het geval was, in februari 2012 geprotesteerd tegen de V.S. troepen naar aanleiding van het verbranden van exemplaren van de koran (zie toegevoegde landeninformatie 21). Dat u van deze protesten niet op de hoogte bent ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verblijf in de regio.

U gevraagd of u gehoord heeft over de ontvoering van buitenlanders zegt u helemaal geen buitenlanders gezien te hebben in Hesarak (CGVS p. 15). Uit objectieve informatie blijkt dat elf buitenlanders vanuit het naburige Azra district ontvoerd werden door de taliban (zie toegevoegde landeninformatie 22+23). Deze personen werden in de regio Aab Zangani, dus uw regio, vastgehouden door de taliban (zie toegevoegde landeninformatie 22). Het is dan ook vreemd dat u ook hierover niets gehoord zou hebben.

Ten slotte waren er nog verschillende grootschalige incidenten in Hesarak die u ook niet heeft kunnen aanhalen. Zo heeft de Afghaanse overheid in juli 2013 een grootschalig offensief uitgevoerd in Hesarak om de militanten uit het district te verdrijven (zie toegevoegde landeninformatie 26). Ook heeft de Afghaanse overheid in februari 2013 een luchtaanval uitgevoerd op de taliban waarbij er verschillende talibanleden sneuvelen (zie toegevoegde landeninformatie 27). Vervolgens hebben in april 2014 dorpelingen van het district zich bewapend om tegen de taliban te vechten (zie toegevoegde landeninformatie 24). Verder heeft de taliban in augustus 2014 een grootschalige aanval uitgevoerd in Hesarak district. Zo zouden er meer dan 1000 talibanleden het district aangevallen hebben (zie toegevoegde landeninformatie 25).

Uit dit alles blijkt dat u niet op de hoogte bent van verscheidene incidenten die in uw district hebben plaatsgevonden. Dat u de omgeving van uw dorp niet verliet is geen valabele verklaring om uw gebrek aan kennis betreffende deze incidenten te rechtvaardigen. Er kan bovendien verwacht worden dat u minstens via uw vader of de mensen van het dorp van wie u andere zaken, zoals de naam van de gouverneur, wel hoorde (CGVS p. 11-12) op de hoogte gebracht zou kunnen worden van deze incidenten. Uw gebrek aan kennis betreffende incidenten die recent voor uw beweerde vertrek uit de provincie Nangarhar hebben plaatsgevonden, brengt de geloofwaardigheid van uw verblijf in Hesarak verder in het gedrang.

*Tot slot was uw **algemene en geografische kennis over uw regio ook eerder beperkt**. U kon wel enkele dorpen in de omgeving van uw dorp noemen (CGVS p. 5-6) maar dit volstaat niet om uw verblijf in de regio tot uw vertrek uit Afghanistan aan te tonen. Immers kan er redelijkerwijze vanuit gegaan worden dat deze dorpen sinds lange tijd voor uw vertrek uit Afghanistan bestaan waardoor het vernoemen van deze dorpen hoogstens kan aantonen dat u ooit in Hesarak geweest bent of daar verbleven heeft. Ook kan u deze kennis op een andere manier hebben opgedaan dan door een verblijf in de regio. U gevraagd welke provincies er aan Nangarhar grenzen zegt u niets te weten over Nangarhar omdat u daar nooit geweest bent (CGVS p. 12). U gevraagd welke districten er grenzen aan Hesarak vermeldt u Surobi, Azra en Sherzad (CGVS p. 13). U gevraagd tot welke provincie het district Surobi behoort zegt u daarover niets te weten omdat u zelf heel jong was (CGVS p. 13). U gevraagd tot welke provincie het district Azra behoort zegt u enkel te weten dat die districten in de buurt liggen en dat u niets weet over de provincies (CGVS p. 13). Gevraagd naar de hoofdstad van Afghanistan zegt u correct dat dit Kabul is, u zegt dat u dit ook van de mensen heeft gehoord (CGVS p. 13). U gevraagd of u weet waar Kabul ligt zegt u dat u daar nooit geweest bent en u het anders wel beter gekend zou hebben (CGVS p. 13). Dat u nooit in Kabul geweest zou zijn is echter geen valabele verklaring. Kabul grenst aan de provincie Nangarhar en het district Surobi, dat u wel kon noemen, behoort tot de provincie Kabul (zie toegevoegde landeninformatie 28). Er kan dan ook verwacht worden dat u minstens zou kunnen weten dat Kabul dichtbij Nangarhar gelegen is, hetgeen u echter naliet.*

U verklaart dat u 16 jaar was bij uw vertrek uit Afghanistan (CGVS p. 13). Er mag dan ook verwacht worden dat u als jongvolwassene die heel zijn leven in hetzelfde district gewoond zou hebben, toch een bredere kennis zou hebben over de regio. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u alle plaatsen tot Do Ab kan uitleggen maar dat u over andere plaatsen waar u zelf niet geweest bent niets kan zeggen (CGVS p. 13). Enkel de plaatsen tot Do Ab noemen is echter niet voldoende om het CGVS ervan te overtuigen heel uw leven tot uw vertrek richting Europa in Hesarak verbleven te hebben. Hiermee geconfronteerd zegt u enkel dat u daar heel uw leven heeft gewoond en dat u nergens anders heeft gewoond (CGVS p. 13). U geconfronteerd met het feit dat indien u daar heel uw leven gewoond zou hebben dat er dan verwacht mag worden dat u meer zou kunnen vertellen over de provincie of uw district, zegt u dat niemand daar iets over vertelt en dat u niet naar school ging om daar iets over te leren (CGVS p. 13). Dit is echter geen valabel argument.

U heeft namelijk verschillende keren aangehaald dat u bepaalde zaken van uw vader of van de mensen hoorde (CGVS p. 11+12+13+14). Er mag dan ook verwacht worden dat uw kennis over uw regio en district toch breder zou zijn.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Hesarak gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Hesarak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 12 februari 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud (zie supra) en op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U geconfronteerd met de vaststelling dat u het CGVS niet heeft kunnen overtuigen van uw verblijf in Hesarak tot uw vertrek uit Afghanistan zegt u alle informatie waarover u beschikte gegeven te hebben en zegt u dat u niets kon verzinnen (CGVS p. 21). U geconfronteerd met de vaststelling dat de informatie waarover u beschikte uiterst beperkt was en niet voldoende was om het CGVS te overtuigen van uw verblijf in Hesarak zegt u dat u voldoende heeft verteld over incidenten (CGVS p. 21). Uit bovenstaande vaststellingen is echter gebleken dat dit duidelijk niet het geval was (zie supra). U zegt ook dat er u vragen gesteld werden in verband met plaatsen die u nooit gezien heeft (CGVS p. 21). Zoals hierboven reeds verschillende keren uiteengezet, voldoet dit argument niet om uw beperkte kennis in verband met uw regio van herkomst te verklaren. U geconfronteerd met het feit dat u over heel veel zaken niets wist of niets gehoord had en dat dit heeft bijgedragen tot de ongeloofwaardigheid van uw verblijf in Hesarak tot uw vertrek richting Europa herhaalt u dat u enkel kon vertellen over hetgeen u wist (CGVS p. 21). Dat u niet geschoold bent en niet buiten uw vallei kwam is niet voldoende om uw beperkte kennis betreffende uw district en provincie te rechtvaardigen. U gaf zelf meermaals aan van de mensen gehoord te hebben over bepaalde personen of gebeurtenissen in uw regio (zie supra). Er mag dan ook verwacht worden dat u via deze mensen of uw vader, over de belangrijke personen en belangrijke incidenten in uw regio ook gehoord zou kunnen hebben. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze

informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS p. 2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Naast het feit dat er geen geloof gehecht wordt aan uw verblijf in Hesarak tot uw beweerde vertrek uit Afghanistan, kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw asielmotieven. Zo zijn **verschillende aspecten uit uw asielrelaas niet aannemelijk**. U verklaart dat u ongeveer één week voor uw vertrek uit Afghanistan werd aangesproken door de taliban en dat ze u vroegen om mee de jihad te voeren (CGVS p. 17). Bij uw thuiskomst zou u dit meegedeeld hebben aan uw ouders die u naar het huis van uw oom langs moederszijde stuurden om te beletten dat u zou worden meegenomen door de taliban (CGVS p. 17). Het is echter niet duidelijk om welke redenen u in het huis van uw oom een veilig onderkomen zou kunnen vinden. U had namelijk verklaard dat uw oom langs moederszijde, de enige oom die u nog heeft, en uw tantes allemaal in dezelfde vallei als de uwe wonen (CGVS p. 9). Uw oom langs moederszijde zou woonachtig zijn in het dorp Lawarkhel (Layahor Khail) dat gelegen is op een afstand van ongeveer 20 à 25 minuten te voet (CGVS p. 9). Bijgevolg is het vreemd dat het huis van deze oom, dat zo dichtbij ligt, gedurende één week toch een veilige verblijfplaats zou zijn voor u.

U gevraagd of er gedurende die week dat u bij uw oom verbleef iets gebeurd is zegt u dat er niets gebeurd is maar dat uw vader werd lastig gevallen door de taliban (CGVS p. 17). U zegt vaagweg dat de taliban naar uw huis kwamen en naar u vroegen (CGVS p. 17). U gevraagd hoe vaak de taliban naar uw huis zijn gegaan zegt u dit niet te weten omdat u bij uw oom was (CGVS p. 18). U verklaart dat u de nacht voor uw vertrek uit Afghanistan van uw moeder heeft vernomen dat de taliban naar uw huis zijn gekomen (CGVS p. 18). U gevraagd of u haar dan niet gevraagd heeft hoeveel keer de taliban naar uw huis zijn gegaan zegt u dit niet gevraagd te hebben omdat u angst had om mee genomen te worden door de taliban en dat u uw hoofd er niet bij had (CGVS p. 18). Gezien het belang van dit element voor uw verzoek tot internationale bescherming kan echter verwacht worden dat u minstens na uw vertrek uit Afghanistan toch gevraagd zou hebben hoe vaak de taliban naar uw huis waren gegaan. U liet dit echter na waardoor het weinig geloofwaardig is dat de taliban werkelijk naar uw huis gegaan zouden zijn op zoek naar u. Bovendien is het opmerkelijk dat u dit aspect **eerder niet vermeld** heeft, noch tijdens het spontaan uiteenzetten van uw asielrelaas op het CGVS, noch tijdens het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) (CGVS p. 17+ vragenlijst CGVS punt 3 vraag 5). Hiermee geconfronteerd zegt u dat u hen persoonlijk niet heeft gezien toen ze naar uw huis gingen en dat uw moeder u hierover informeerde (CGVS p. 19). Aangezien u verklaard heeft dat uw moeder u de nacht voor uw vertrek uit Afghanistan informeerde over deze bezoeken van de taliban (CGVS p. 18) mag aangenomen worden dat u hiervan op de hoogte was bij het indienen van uw verzoek tot internationale bescherming. Er mag dan ook verwacht worden dat u dit element dat bijdraagt tot uw vrees voor vervolging door de taliban minstens zou vernoemen tijdens het spontaan uiteenzetten van uw relaas en zeker tijdens uw eerste onderhoud.

Uw verklaring dat u enkel verteld heeft over uw persoonlijke ervaringen is niet valabel aangezien er van u verwacht mag worden dat u **elk element** dat bijdraagt tot uw vrees voor vervolging aanhaalt tijdens het uiteenzetten van uw asielrelaas. U liet dit echter na waardoor er geen geloof gehecht kan worden aan deze beweerde bezoeken van de taliban.

U verklaart dat u één week na uw vertrek naar het huis van uw oom een dreigbrief van de taliban heeft ontvangen (CGVS p. 17). Volgens uw verklaringen heeft u **één dag voor het offerfeest** Afghanistan verlaten (CGVS p. 11+18) en heeft u ongeveer twee maanden gedaan over uw reis van Afghanistan tot België (CGVS p. 19). De **dreigbrief** die u neerlegt dateert van **03/07/1394 (omgezet naar de westerse kalender 25/09/2015)** (zie document 2 toegevoegd aan administratief dossier). Het **offerfeest** in Afghanistan vond plaats op **23 september 2015** (zie toegevoegde landeninformatie 29). Dit komt er dus op neer dat de **voorgelegde dreigbrief een paar dagen na uw vertrek uit Afghanistan werd opgesteld**. Het is dan ook weinig logisch dat u een dreigbrief zou ontvangen van de taliban toen u nog in Afghanistan was, maar dat deze brief na uw vertrek uit Afghanistan opgesteld blijkt te zijn. Geconfronteerd met deze vaststelling bevestigt u dat het wel vreemd is maar dat dat dezelfde brief is als diegene die uw neef had voorgelezen en zegt u dat u die brief op vraag van uw voogd heeft laten opsturen (CGVS p. 18). U geeft geen valabele verklaring die deze tegenstrijdigheid zou kunnen ophelderen. In de voorgelegde dreigbrief wordt **Khan Hakeemi als taliban districtshoofd van Hesarak** vermeld (zie document 2 toegevoegd aan administratief dossier). U gevraagd of u gehoord heeft over Khan Hakeemi zegt u dat hij districtshoofd van de taliban was (CGVS p. 18). Eerder in het persoonlijk onderhoud had u echter verklaard dat **Abed districtshoofd van de taliban** was en dat hij dit al gedurende 4 à 5 jaar was (CGVS p. 15-16). Het is dan ook opmerkelijk dat op de dreigbrief die u neerlegt een andere naam vermeldt staat als taliban districtshoofd. Hiermee geconfronteerd geeft u de weinig logische verklaring dat Abed districtshoofd was over andere commandanten. U geconfronteerd met de vaststelling dat de taliban logischerwijze toch maar één districtshoofd tegelijkertijd zouden hebben zegt u dat de brief die u ontvangen heeft door het districtshoofd Khan Wali werd opgesteld (CGVS p. 19). U gevraagd wie Khan Wali is verbetert u zichzelf en zegt u Hakeemi (CGVS p. 19).

U gevraagd of er na uw vertrek uit Afghanistan nog iets gebeurd is zegt u dit niet te weten (CGVS p. 19). U gevraagd of uw **familie** u verteld heeft over **enige problemen** die ze ondervonden zouden hebben nadat u het land heeft verlaten zegt u dat u uw familie gedurende 5 à 10 minuten spreekt en dat dat net voldoende is om te vragen hoe het met hen gaat en te vertellen hoe het met u gaat (CGVS p. 19). U gevraagd of u ooit gevraagd heeft hoe de situatie betreffende uw problemen verder is verlopen zegt u dit **wel gevraagd** te hebben maar dat uw **familie deze vragen ontwijkt** en iets anders zeggen in de plaats (CGVS p. 19). U zegt dat ze u niet ongerust willen maken omdat u hier (in België) alleen bent (CGVS p. 19). U gevraagd hoeveel keer u dit gevraagd heeft aan uw familie zegt u vaagweg dat u het zou vragen indien u voldoende tijd had en anders niet (CGVS p. 19). Even later in het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of u denkt dat de taliban nog steeds op zoek zijn naar u (CGVS p. 20). Hier verklaarde u **plots dat uw vader gezegd heeft dat die mensen nog op zoek zijn naar u** (CGVS p. 20). Geconfronteerd met uw voorgaande verklaring waarbij u zei dat uw familie u niets vertelt om u niet ongerust te maken, zegt u dat ze dat in het begin gezegd hebben toen u hier pas was en dat ze tegenwoordig niets meer zeggen om u niet ongerust te maken (CGVS p. 20). Er kan echter verwacht worden dat indien uw vader u werkelijk gezegd zou hebben dat die personen nog steeds op zoek zouden zijn naar u dat u dat ook al zou vermelden wanneer u gevraagd werd naar het verdere verloop van uw problemen na uw vertrek uit Afghanistan. Dat u dit plots aanhaalt wanneer gevraagd wordt of de taliban nog steeds op zoek zouden zijn naar u overtuigt het CGVS niet. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u reeds tweeënhalf jaar in België bent en dat u niet alles kan onthouden wat er gezegd werd (CGVS p. 20). Er dient opgemerkt te worden dat dit ook niet binnen de verwachtingen van het CGVS valt. Er mag redelijkerwijze wel verwacht worden dat u elementen van verdere vervolging wel zou herinneren en hierover eensluidende verklaringen zou afleggen, wat bij u niet het geval is. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u er op dat ogenblik niet aan dacht maar nu wel en het hierdoor nu zegt (CGVS p. 20-21). Deze verklaring is echter niet voldoende om het CGVS te overtuigen. Bovendien heeft u eerder in het persoonlijk onderhoud ook verklaard dat u enkel vraagt hoe het met uw familie gaat wanneer u contact opneemt met hun en vraagt hoe het leven verloopt (CGVS p. 8-9). Er kan verwacht worden dat, indien de taliban werkelijk op zoek zouden zijn naar u, dat uw vader u hierover zou kunnen inlichten. De taliban zou echter zelfs niet ter sprake komen wanneer jullie contact opnemen met elkaar waardoor er geen enkel geloof gehecht kan worden aan uw verklaring dat de taliban nog op zoek zouden zijn naar u.

Daarnaast is het opmerkelijk dat uw **jongere broers** na uw vertrek uit Afghanistan nog naar **dezelfde madrassa** gaan als diegene waar u ook naartoe ging (CGVS p. 8). Er kan immers verwacht worden dat indien u werkelijk in aanraking zou gekomen zijn met de taliban via deze madrassa waardoor u uiteindelijk bedreigd zou zijn met de dood, dat uw vader zijn andere zonen zou beschermen uit die omgeving en hij ze niet naar daar zou sturen.

Dat uw broers desondanks uw aangehaalde problemen toch naar dezelfde madrassa zouden gaan ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten slotte kan wat dit betreft nog opgemerkt worden dat uit objectieve informatie blijkt dat gedwongen rekrutering door de taliban zelden of nooit voorkomt omdat ze over voldoende vrijwilligers beschikken waarop ze zich kunnen beroepen (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). De taliban worden in veel regio's als de overwinnende partij beschouwd en hebben veel vrijwillige strijders ter beschikking zodat ze niet onder dwang hoeven te rekruteren. In andere regio's is er meer nood aan bijkomende strijders, maar ook daar is het gebruik van gedwongen rekrutering uitzonderlijk. De taliban verkiezen zelf te strijden en vragen enkel in geval van een ernstig tekort aan strijders aan lokale leiders om strijders te voorzien. Dit alles ondermijnt de geloofwaardigheid van een eventuele vrees die u zou hebben dat de taliban u onder dwang zouden hebben willen rekruteren.

Afgaande op uw verklaringen is het CGVS van oordeel dat u niet gevlucht bent omwille van een persoonlijke bedreiging of een zwaarwichtige vorm van vervolging, waardoor u ook niet in de hoedanigheid van vluchteling kan worden erkend. Evenmin komt u in aanmerking voor de toekenning van subsidiaire bescherming.

U legt geen documenten neer die bovenstaande appreciatie van het CGVS in positieve zin kunnen wijzigen. Uw taskara kan hoogstens uw identiteit bevestigen, voor zover deze kan worden aangenomen gezien de vaststellingen omtrent uw ongeloofwaardige herkomst, en voegt verder niets toe aan uw asielrelaas. Naast voornoemde tegenstrijdigheden betreffende de dreigbrief van de taliban die u voorlegt is de authenticiteit ervan niet gegarandeerd. Dergelijke dreigbrief kan door eender wie zijn opgesteld. Bovendien heeft deze dreigbrief slechts objectieve bewijswaarde indien het gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Daarnaast blijkt uit objectieve informatie dat er weinig bewijswaarde kan gehecht worden aan Afghaanse documenten, aangezien veel Afghaanse documenten makkelijk op niet-reguliere wijze kunnen verkregen worden, zowel in als buiten Afghanistan. Veel valse documenten kunnen zelfs door gedegen experts niet van authentieke onderscheiden worden. Van deze informatie werd een kopie toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "De beoordelingsfout" en van "De algemene zorgvuldigheidsplicht".

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: een arrest van het Franse Cour Nationale du Droit d'Asile (stuk 3), drie rapporten (stukken 4-6) en een aantal persartikels (stukken 7-9).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd omdat hij weigerde hen te vervoegen om de jihad te doen. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden verblijf in het district Hesarak van de provincie Nangarhar tot aan zijn vertrek uit Afghanistan in september 2015. Dienaangaande motiveert de commissaris-generaal dat (i) verzoekers kennis over prominenten in zijn regio van herkomst te wensen overlaait; (ii) verzoekers kennis over incidenten die zich vlak voor zijn vertrek in zijn regio van herkomst voordeden, eveneens gebrekkig is; (iii) verzoekers algemene en geografische kennis van zijn regio van herkomst beperkt is; en (iv) verzoeker er niet in slaagt een afdoende verklaring te bieden voor zijn gebrekkige kennis betreffende zijn regio van herkomst. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden verblijf in het district Hesarak in de provincie Nangarhar tot aan zijn vertrek uit Afghanistan in september 2015, evenmin geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden feiten die er zich volgens verzoeker zouden hebben afgespeeld. Bovendien stelt de commissaris-generaal inzake verzoekers vluchtrelaas vast dat (i) het niet aannemelijk is dat verzoeker bij zijn oom langs moederszijde, die vlak bij zijn ouderlijk huis woont, wél veilig zou zijn geweest gedurende een week; (ii) het evenmin aannemelijk is dat verzoeker niet zou hebben gevraagd hoe vaak de taliban naar hem zouden zijn komen zoeken/vragen, temeer daar hij dit element pas laatsttijdig tijdens zijn persoonlijk onderhoud ter sprake bracht; (iii) verzoekers verklaringen aangaande de voorgelegde dreigbrief (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) niet overeenstemmen met de inhoud ervan; (iv) verzoeker verklaart niet te weten of er na zijn vertrek uit Afghanistan nog iets is gebeurd; (v) het niet aannemelijk is dat verzoekers jongere broers nog steeds naar dezelfde madrasa zouden gaan als deze waar verzoeker door de taliban zou zijn bedreigd; en (vi) uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat gedwongen rekrutering door de taliban slechts uitzonderlijk voorkomt. Tot slot motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op uitgebreide en pertinente wijze dat geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker voorgehouden verblijf in het district Hesarak van de provincie Nangarhar tot aan zijn vertrek, gelet op zijn gebrekkige kennis aangaande verschillende elementen inzake zijn regio van herkomst.

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dienaangaande vooreerst als volgt:

“Wanneer het CGVS vragen stelt over het dagelijks leven, de regio, de recente incidenten,... voert hij geen schoolexamen uit. Het doel van deze vragen is verzoeker de kans te geven verklaringen af te leggen over zijn onmiddellijke omgeving, en op basis van deze verklaringen te overtuigen van zijn regio van herkomst. Er moet diversiteit bestaan binnen de onderwerpen die door het CGVS aangesneden zijn tijdens het gehoor. Dit is de basistaak van het CGVS.

Naargelang het profiel is het inderdaad niet onaannemelijk dat iemand een niet exhaustieve geografische kennis zou hebben, of dat dat hij geen goede kennis heft van alle politieke figuren van de regio of alle incidenten. De verwachtingen van het CGVS mogen niet leiden tot een eis van volledigheid. Diversiteit in de aangesneden onderwerpen is dus belangrijk omdat verzoeker dan de kans moet krijgen zich uit te spreken over onderwerpen waarover hij misschien een betere kennis heeft.

Het resultaat van de zogenaamde herkomstcheck hangt niet af van een vaste proportie van correcte antwoorden of foute antwoorden. Het CGVS moet een redelijke afweging doen rekening houdende met het profiel van verzoeker."

Er dient evenwel te worden vastgesteld dat nergens tijdens het persoonlijk onderhoud en/of in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker op alle gestelde vragen betreffende zijn regio van herkomst steeds een correct en volledig antwoord dient te geven. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat aan verzoeker wel degelijk vragen werden gesteld betreffende een veelheid aan onderwerpen inzake zijn regio van herkomst (prominenten, veiligheidsincidenten, geografie, *et cetera*). Bovendien werd verzoeker uitdrukkelijk gewezen op het feit dat aan zijn voorgehouden verblijf voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan geen geloof kan worden gehecht, waarbij verzoeker de kans had alsnog zijn voorgehouden verblijfplaats(en) aannemelijk te maken. Verzoeker liet dit echter na en kwam niet verder dan te verklaren dat hij alles heeft gezegd wat hij wist (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21). Aldus kan verzoeker in zijn verzoekschrift niet ernstig voorhouden dat de vraagstelling tijdens zijn persoonlijk onderhoud onaangepast zou zijn en/of dat de commissaris-generaal onredelijke verwachtingen zou hebben gehad wat betreft het niveau van verzoekers kennis over zijn regio van herkomst.

Verder wijst verzoeker erop dat hij minderjarig was toen hij Afghanistan verliet en dat hij een ongeschoolde jongen uit een landbouwersfamilie is. Dienaangaande dient er vooreerst op gewezen dat ook van personen met een lage scholingsgraad en een jeugdige leeftijd mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat wel degelijk en afdoende rekening werd gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd en hieruit kan niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen, wiens mandaat van rechtswege ten einde kwam op de dag van verzoekers meerderjarigheid. Tevens dient vastgesteld dat doorheen de bestreden beslissing meermaals expliciet rekening werd gehouden met de door verzoeker aangebrachte verschoning voor zijn gebrekkige kennis, doch dat deze verschoning niet afdoende was teneinde een verklaring te bieden voor het gebrekkig karakter van zijn kennis betreffende zijn regio van herkomst (zie onder meer bestreden beslissing, p. 5: *"U verklaart dat u 16 jaar was bij uw vertrek uit Afghanistan (CGVS p. 13). Er mag dan ook verwacht worden dat u als jongvolwassene die heel zijn leven in hetzelfde district gewoond zou hebben, toch een bredere kennis zou hebben over de regio. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u alle plaatsen tot Do Ab kan uitleggen maar dat u over andere plaatsen waar u zelf niet geweest bent niets kan zeggen (CGVS p. 13). Enkel de plaatsen tot Do Ab noemen is echter niet voldoende om het CGVS ervan te overtuigen heel uw leven tot uw vertrek richting Europa in Hesarak verbleven te hebben. Hiermee geconfronteerd zegt u enkel dat u daar heel uw leven heeft gewoond en dat u nergens anders heeft gewoond (CGVS p. 13). U geconfronteerd met het feit dat indien u daar heel uw leven gewoond zou hebben dat er dan verwacht mag worden dat u meer zou kunnen vertellen over de provincie of uw district, zegt u dat niemand daar iets over vertelt en dat u niet naar school ging om daar iets over te leren (CGVS p. 13). Dit is echter geen valabel argument. U heeft namelijk verschillende keren aangehaald dat u bepaalde zaken van uw vader of van de mensen hoorde (CGVS p. 11+12+13+14). Er mag dan ook verwacht worden dat uw kennis over uw regio en district toch breder zou zijn."*). Het in onderhavig verzoekschrift herhalen van deze reeds opgeworpen verschoningsgronden volstaat op zich dan ook niet teneinde de motivering dienaangaande in de bestreden beslissing te weerleggen. Wat betreft het gegeven dat enkele van de door de commissaris-generaal aangehaalde incidenten en gebeurtenissen zich situeerden in 2011 en 2012, toen verzoeker ongeveer 12 jaar oud was, dient vastgesteld dat van verzoeker niet wordt verwacht dat hij over deze incidenten een uitgebreide en gedetailleerde kennis heeft, doch wel dat zijn verklaringen wel degelijk te rijmen zijn met de beschikbare informatie. Zo wordt van verzoeker niet verwacht dat hij alle incidenten die het districtshoofd Abdul Khaliq zijn overkomen op nauwgezette wijze kan toelichten, doch het getuigt wel degelijk van een gebrekkige en niet-doorleefde kennis wanneer verzoeker stelt dat deze persoon buiten één incident in mei 2014 niets anders zou zijn overkomen, terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat deze persoon een actieve rol speelde inzake de veiligheidssituatie in het district Hesarak en hij bij meerdere incidenten betrokken geraakte. Gelet op de verregaande impact van de lokale machtshebbers op het dagelijks leven van de Afghaanse burgers, alsmede rekening houdend dat hij via zijn vader en andere lokale mensen wel degelijk informatie ontving betreffende personen en incidenten in zijn omgeving, kan wel degelijk redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker op de vraag of Abdul Khaliq buiten een incident in mei 2014 nog iets ander overkwam, niet negatief zou antwoorden.

Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in zijn nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Dit klemmt des te meer daar verzoeker in zijn verzoekschrift weliswaar stelt te menen dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met *“de precieze en doorleefde kennis dat verzoeker vertoonde van zijn onmiddellijke leefomgeving”*, zonder dat hij enig concreet element aanhaalt waaruit volgens hem deze precieze en doorleefde kennis blijkt en zonder dat hij uiteenzet waarom dit element volgens hem afbreuk doet aan de vele, pertinente motieven in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat verzoekers kennis over zijn regio van herkomst op meerdere punten gebrekkig is.

De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij waar hij in de bestreden beslissing omstandig motiveerde dat verzoeker zijn herkomst uit Hesarak niet aannemelijk maakt.

Wat betreft verzoekers eigenlijke vluchtrelaas wijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht op een aantal onaannemelijkheden die maken dat aan dit relaas geen geloof kan worden gehecht.

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dienaangaande onder meer als volgt:

“De appreciatie van het CGVS over de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker is een subjectieve interpretatie. Het CGVS heeft verzoekers jonge leeftijd en het feit dat hij niet geschoold werd niet in rekening genomen om tot zijn besluit te komen.”

De in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden – namelijk dat (i) het niet aannemelijk is dat verzoeker bij zijn oom langs moederszijde, die vlak bij zijn ouderlijk huis woont, wél veilig zou zijn geweest gedurende een week; (ii) het evenmin aannemelijk is dat verzoeker niet zou hebben gevraagd hoe vaak de taliban naar hem zouden zijn komen zoeken/vragen, temeer daar hij dit element pas laattijdig tijdens zijn persoonlijk onderhoud ter sprake bracht; (iii) verzoekers verklaringen aangaande de voorgelegde dreigbrief (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) niet overeenstemmen met de inhoud ervan; (iv) verzoeker verklaart niet te weten of er na zijn vertrek uit Afghanistan nog iets is gebeurd; (v) het niet aannemelijk is dat verzoekers jongere broers nog steeds naar dezelfde madrasa zouden gaan als deze waar verzoeker door de taliban zou zijn bedreigd; en (vi) uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat gedwongen rekrutering door de taliban slechts uitzonderlijk voorkomt – kunnen niet worden ongedaan gemaakt door louter te wijzen op verzoekers lage scholingsgraad en jeugdige leeftijd. Er kan immers niet worden aangenomen dat een lage scholingsgraad en/of jeugdige leeftijd verzoeker zouden verhinderen aannemelijke verklaringen af te leggen aangaande kernelementen uit zijn vluchtrelaas die volgens hem maken dat hij heden nood heeft aan internationale bescherming. Verder brengt verzoeker geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

De door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stukken 3-9) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Hesarak in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken. Immers, uit het rapport van EASO waarnaar wordt verwezen in het verzoekschrift (p. 13), blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan wel degelijk wordt gekenmerkt door grote regionale verschillen, zodat verzoeker allerminst kan worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift stelt als volgt: *“Het is niet betwist dat er een gewapend conflict bestaat in Afghanistan waardoor er in elk deel van het land willekeurig geweld bestaat.”* Waar verzoeker verwijst naar de veiligheidssituatie in de stad Kabul *“waar verzoeker noodzakelijk zou moeten gaan om het land toe te treden aangezien de enige internationale luchthaven in deze stad gelegen is”*, dient erop gewezen dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel inhoudt en dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER